

Borlunda gamla kyrka

Borlunda kyrka firade den 17 nov. 1968 sitt hundraårsjubileum. Våra tankar går då tillbaka till den gamla kyrkan, som samtidigt utplånades. 1869 övergavs Skeglinge kyrka. Skeglinge-klockan placerades i den nya Borlunda-kyrkan och förvarades där till 1961, då klockstapeln på Skeglinge ödekyrkogård invigdes.

Gamla Borlunda-kyrkan befann sig i ett mycket dåligt skick. Inventarierna voro enkla och ganska värdelösa. Nattvardskalken var av trä. Det sägs att tidigare funnits en kalk av silver och platina. Av någon anledning skickades denna till en guldsmed med påföljd att både kalken och guldsmeden försvann — guldsmeden återfanns väl senare.

Kyrkan tarvade en reparation på 700 riksdaler, om den skulle komma i någorlunda skick. Den nedrevs i samband med byggandet av den nya.

Vid kyrkostämman med Borlunda och Skeglinge församlingar på hösten 1859 beslöts att bygga en gemensam kyrka för båda församlingarna. Detta beslut fastställdes av Konungens Befallningshavande samt Biskopsämbetet i Lund i januari 1860.

En byggnadskommitté bildades. För Borlunda valdes greve Dücker på Ellinge, baron Wrangel på Kristineberg och baron von Schwerin på Skarhult, för Skeglinge åboen Per Nilsson, kyrkvärden och nämndemannen Lars Hansson. 8 åboar och en lantbrukare i Skeglinge besvarade sig över stämmobeslutet. De ville väl ej betala till en kyrka i Borlunda. De klarade sig för sin del med den gamla kyrkan.

Ny kyrkostämman utlystes att hållas den 2 januari 1861 med anledning av de besvär som inkommit från sockenmännen i Skeglinge.

Vid denna stämman hade greve Dücker, Ellinge, och baron Wrangel, Kristineberg, skrivit en inlaga, som upplästes av dåvarande kyrkoherden Eric Tornberg (1859—70). I denna inlaga bemöttes och söndermaldes alla de argument, som de klagande Skeglinge-borna hade anfört i sina besvär.

Bl. a. framhölls:

De nuvarande kyrkorna voro sannerligen inga värdiga representanter för tempelbyggnader i trakten.

Folkmängden i församlingarna, som nu utgjorde 872 invånare ansågs komma att öka ytterligare.

Administrationen blev billigare.

Prästens ämbetsutövning blev lättare.

Kyrkounderhållet blev billigare.

Stämman beslöt yrka att Konungens Befallningshavande och Biskopsämbetet måtte lämna besvären utan åtgärd. Beslutet vann laga kraft och ny kyrka kunde byggas i Borlunda.

Ritningar och arbetsbeskrivning utfördes av Riddaren och professorn F. Meldahl, Köpenhamn. De äro daterade den 4 november 1862.

Professor Meldahl var mycket verksam i Skåne, bl. a. ledde han ombyggnadsarbeten på Alnarp, Sofiero, Trolleholm och Trollenäs

Entreprenadauktion hölls den 20 september 1866. Lägsta anbudet lämnades av byggmästarna A. Herrström och N. Andersson, Malmö. De fick arbetet.

I arbetsbeskrivningen, som var mycket utförlig, stadgades att så mycket material som befanns duga skulle användas i den nya kyrkan. Om vid rivningen av den gamla kyrkan hål uppstod i väggarna — vilket naturligtvis inte kunde undvikas — skulle dessa hål tätas provisoriskt med brädfodring eller annat, så att gudstjänst kunde hållas under vintermånaderna. En kuriös bestämmelse var, att endast dugliga och ansvarskännande arbetare skulle användas. Dessa skulle tillhållas visa ett hövligt och uppmärksamt uppträdande mot byggnadsdirektionen, vid risk att annars avskedas.

Bröderna Fogelberg byggde orgeln för 3,500 riksdaler.

Så var kyrkan färdig att tagas i bruk på sommaren 1868. Invigningen fick anstå till den 15 november, 23 söndagen efter trefaldighet.

100 år är en respektabel ålder även för en kyrka. Tidens tand gnager och nöter — det har vi församlingsbor fått erfara genom de omfattande och dyrbara reparationer, som vi de senaste åren nödgats företaga. Men nu står vår kyrka värdig och fin — en förnyad symbol för den kristna tro, som vi med tacksamhet ännu omfattar i våra församlingar.

Borlunda den 17/11 1968.

Arvid Eliasson